Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 18/12/2022 a les 12:45

Ferran Palau fa un punt i a part sota la intimitat

El músic collbatoní va tancar ahir a la nit la gira del disc 'Joia' a la sala Paral·lel 62 | El cantant i guitarrista s'acomiada momentàniament dels escenaris per buscar nous reptes musicals

Ferran Palau | Juan Miguel Morales

L'embranzida musical de **Ferran Palau** en els darrers anys ha estat considerable. Des del 2018, ha encadenat una bona pila de concerts i fins a quatre treballs: *Blanc* (Halley Records, 2018), *Kevin* (Hidden Track Records, 2019), *Parc* (HTR, 2021) i *Joia* (HTR, 2021). Davant d'aquesta hiperactivitat, **Palau** ha volgut posar un punt i a part a la seva carrera i deixar momentàniament els escenaris per buscar nous reptes musicals i escriure un futur disc amb tota la calma necessària. Abans de marxar, però, ahir al vespre va oferir un concert de final de gira a la sala Paral·lel 62 per acomiadar-se degudament.

Ferran Palau va convertir el Paral·lel 62 en un temple per a la intimitat. Un temple que el públic també va respectar cantant les cançons a un volum més aviat baix per a mantenir la sintonia que oferia el directe del collbatoní i la seva banda habitual: el productor Jordi Matas a la guitarra i els sintetitzadors, el seu bon amic Joan Pons (**El Petit de Cal Eril**) a la bateria i Dani Comas al baix.

Ferran Palau al Paral·lel 62 (17/12/2022) Foto: Juan Miguel Morales

Al llarg de la primera meitat del concert, **Palau** va repassar les cançons de *Kevin* i *Parc*. "Flora", "Que serà de mi", "Reflexe" o "Lluny", entre altres, van brollar sota un bon fer interpretatiu que anava des de la subtilesa vocal de **Palau** fins a alguns detalls exquisits de la guitarra solista de Jordi Matas passant per la sensibilitat d'**El Petit de Cal Eril** amb les baquetes o les omnipresents línies del baix de Dani Comas. A més dels músics, també va brillar l'espectacular disseny de llums i de fums d'Àngel Guilanyà, que va saber potenciar visualment el directe en tot moment.

Per descomptat, el cantant collbatoní també va recuperar temes dels seus treballs més antics. De *Blanc*, en va recuperar "El teu abisme", inspirada en la seva esposa Louise Sansom (**Anímic**), que **Palau** va confessar que és el seu amor i la seva droga. "Aurora" i ja en el tram final "Clavell" van ser, en canvi, les escollides del seu segon disc en solitari, *Santa Ferida* (Halley Records, 2015). Entremig, també cal destacar la col·laboració Emili Bosch, Malcus Codolà i Jordi Mora de **b1n0**, que van substituir la banda habitual de **Palau** per a interpretar "Perfecte".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=y8VhkERovrA
Amb el final a l'horitzó, va ser el torn les cantants **Anna Andreu**, **Carlota Flâneur**, **Twin**, **Iris Deco**, **Maria Hein** i **Yudi Saint X**, del segell Hidden Track Records, que van interpretar en acústic cançons de *Joia* com "Mar" o el tema homònim. Malgrat l'inici dubitatiu, l'elenc de cantants va oferir un bon coixí vocal per embolcallar la joia amb què el cantant collbatoní s'acomiadava dels escenaris.

Finalment, el collbatoní va acabar el concert fent pujar a tots els músics i tècnics i companys de segell en una perfecta comunió d'amics i familiars. **Palau**, sempre discret, donava les gràcies i s'acomiadava del públic de forma senzilla al ritme de l'himne vuitanter "Forever Young", d'**Alphaville**. Un missatge implícit, que relativitza el pas del temps, i que deixa clar que l'espera podrà ser més llarga o més curta, però de segur, que **Ferran Palau** tornarà.